

РЕШЕНИЕ

№ 1768

гр. София, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **381** по описа за **2024** година докладвано от съдия Елена Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационната жалба на Т. В. В., чрез процесуалния си представител, срещу Решение № 4928 от 31.10.2023 година, постановено по АНД № 20221110200065 /2022 година по описа на Районен съд - София.

В подадената жалба касаторът твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно, като твърди, че не са спазени изискванията на закона при издаването на електронен фиш /ЕФ/ и жалбоподателят не е уведомен от Гаранционния фонд по съответния ред, поради което липсва субективния елемент на деянието. Моли съда да постанови решение, с което да отмени решението на СРС.

Ответникът по касационната жалба в представените писмени бележки изразява становище за неоснователност на касационна жалба, като моли оспорваното решение на СРС да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно. Счита за неоснователни твърденията в касационната жалба, че жалбоподателят не е бил уведомен от Гаранционния фонд, тъй като жалбоподателят като собственик на автомобил, който в движение, е съзнавал, че притежава МПС, което към процесната дата е бил без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли решението на СРС да бъде потвърдено.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалбата на Т. В. В. срещу електронен фиш, серия Г, № 0036464 от 2021 г., издаден от МВР-СДВР, с който за извършено нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1. вр. чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1, т. 1, вр. чл. 461, т. 1 от КЗ на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 250 лева.

С Решение № 4928 от 31.10.2023 година, постановено по АНД № 20221110200065 /2022 година по описа на Районен съд - София, въззивният съд е потвърдил електронния фиш.

За да постанови този резултат, въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 09.08.2021 г. в 11: 46 ч., в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към Национален хиподром Б. преминал л. а. "М. Ц220 ЦДИ" с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на жалбоподателя. Към тази дата по отношение на това МПС нямало сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност", като управлението на моторно превозно средство било установено и заснето с АТСС - пътна радарна система тип TFR1-M 509. Видео-радарната система е била вписана под № 5133 в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване.

Въз основа на така установеното въззивният съд е приел, че жалбоподателят е осъществил състава на административно нарушение по чл. 483, ал. 1, т. 1. вр. чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1, т. 1 от КЗ.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс, приложим по препрощане от чл. 63в от ЗАНН.

Въззивният съд е установил относимите факти и въз основа на тях правилно е приел, че на 09.08.2021 г. в 11: 46 ч., в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към Национален хиподром Б. преминал л. а. "М. Ц220 ЦДИ" с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на жалбоподателя. Към тази дата по отношение на това МПС нямало сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност", като управлението на моторно превозно средство било установено и заснето с АТСС - пътна радарна система тип TFR1-M 509. Видео-радарната система е била вписана под № 5133 в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване.

С оглед горното, за извършено нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1. вр. чл. 638, ал. 4, вр. ал. 1, т. 1, вр. чл. 461, т. 1 от КЗ на Т. В. В. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 250 лева.

Настоящият състав намира, че въззивният съд правилно е приел, че ЕФ е издаден от компетентен орган и в рамките на неговите правомощия и компетентност, съгласно ЗАНН и ЗДвП, във връзка с КЗ. Същият формално отговаря на изискванията на закона и съответства на утвърдения от Министъра на вътрешните работи образец. В него се съдържат изискуемите данни за териториалната структура на МВР, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика,

на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на санкцията, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане, като в настоящия случай атакуваният електронен фиш съдържа изискуемото от закона съдържание.

Правилно въззивният съд е приел, че субект на това нарушение е собственикът на моторно превозно средство, като нарушението се изразява в липса на действаща застраховка "Гражданска отговорност" по отношение на притежаваното от него МПС, което бива управлявано, като за осъществяване състава на нарушението е без значение кой е водачът на това МПС, т. е. от кого е управлявано то. Нарушението е извършено с пряк умисъл, доколкото жалбоподателят е съзнавал, че притежава автомобил, който към процесната дата е бил без застраховка „Гражданска отговорност“. В този смисъл съдът не кредитира възраженията, направени в касационната жалба за липса на субективна страна на деянието, като споделя напълно извода на въззивния съд, че за субективната страна на деянието няма значение дали Т. В. е уведомяван от Гаранционния фон, тъй като същественото в случая е, че на процесната дата жалбоподателят е бил собственик на посоченото в ЕФ МПС и за този автомобил е нямало действаща застраховка "Гражданска отговорност". Правилен е извода на въззивния съд, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение, което е достатъчно ясно описано и е правилно квалифицирано.

В оспореното с касационната жалба решение, въззивният съд правилно е преценил и обсъдил размера на наложеното наказание като е преценил, че наложената глоба на жалбоподателя е с фиксиран в закона размер /250 лева/, поради което за съда е невъзможно да измени ЕФ, като намали нейният размер и за така констатираното нарушение не са установени предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН и квалифициране на същото като маловажен случай.

С оглед на изложеното съдът намира, че обжалваното решение следва да се остави в сила.

По отношение на искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, предвид изхода на спора, съдът намира искането за основателно съгласно чл.143 ал.4 АПК вр. чл. 63в ЗАНН. Предвид изложеното настоящият съдебен състав счита, че на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение по чл. 37 ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за правната помощ в размер на 80.00 /осемдесет/ лева, предвид това, че същият се представлява от юрисконсулт, участвал в проведеното съдебно заседание.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд-София-град, X. касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4928 от 31.10.2023 година, постановено по АНД № 20221110200065 /2022 година по описа на Районен съд - София.

ОСЪДЖА Т. В. В., ЕГН [ЕГН] да заплати на СДВР разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80.00 /осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.